

Szamosújvári Közlöny

Alapítva 1903-Újraindítva 2021

ISSN 2784 – 2800 ISSN-L 2784 – 2800

II. (új) évfolyam

13-14. szám/2022 július-augusztus

Juhos Izabella

Öreglélek

Égen járó déli nevetés,
Fényes éji napsütés,
Szélben ringó kesergés,
Hideg magányos szenvedés,

Hulló hóban kristályok,
Néma dalban sikolyok,
Nóta szobán igazságok,
Életedben csak szabályok,

Benned tomboló értetlenség,
Mindre azt mondd semmiség,
Feketéllik fölötted az ég
És hazug ajkadon a nevetés!

Olvassa kultúra rovatunkat online is:

Előtte (fent) / utána (lent)

Az udvar újítás előtt és után

Katona Annamária

**Úgy érezzük, van-
nak még csodák 3**

A szamosújvári Sünike Óvoda csodáról számolt be tavaly szeptemberben óvodakezdekör: sikerült megvalósítani pár dolgot, ami az

óvodánk arculatát szépítette és működését könnyítette: tantermeinkben tiszta, meszelt falakkal vártuk a gyerekeket, sikerült az étel szállítását intézni, mosogatógéppel felszerelni a konyhát, mosogatógéppel a mosodát stb.

Mindezeknek nagyon megörvendtünk és hasznát is vettük az új tanévben. A másik csoda, amit évek óta kezdeményeztünk, ezen a tavaszon vált valóra. Óvodánk egy normál és egy napközis csoporttal működött. Jó pár éve annak, hogy egyre több szülő a napközis csoportba szeretné íratni gyermekét. Ezért, óvodánk többször, szülői aláírásokkal jelezte a tanfelügyelőség felé is, hogy két napközis csoportot szeretne. És amint fentebb említettem, idén került sor a csodára. Jóváhagytak még egy napközis csoport, aminek mindenki örül.

Tudtára adjuk a világnak azt is, hogy ugyan csak összel, egy kerekasztal beszélgetés mellett a szamosújvári RMDSZ elnökhasszonyával, tanácsaival arról értekeztünk, hogy az udvar szépítésébe

kezdünk. Hosszú folyamat egy óvoda udvarát vonzóvá tenni, úgy a gyerekek, mint a szülők számára, főleg úgy, hogy az évek során csak egy-két játékszer lett felszerelve.

A munkálatokat a helyi polgármesteri hivatal finanszírozta és a helyi Városgazdálkodási Vállalat (ADP) munkáisi végezték el, Rotar Izabella Krisztina igazgató felügyelete alatt.

A munkálat úgy kezdődött, hogy a szomszédos falat a polgármesteri hivatal munkásai restaurálták, vakolták és festették, utólag csatorna is került a fedél alá. Természetesen a tulajdonossal való egyeztetés során. Közben az udvar nagy részét, sikerült térkövezni. A gumiszőnyegünk is már szépen díszíti hajlékunkat. Annak ellenére, hogy a munkálatok elhúzód-

tak, most már csodaszép látvány fogad minket az utcáról. Sok munka vár ránk az elkövetkezendő periódusban is, az udvar hátsó részét is szeretnénk szebbé varázsolni.

Ezekért a megvalósított álmokért köszönettel és hálával tartozunk a helyi RMDSZ elnökhasszonyának, Rotar Izabella Krisztinának és a tanácsosoknak (Balázs-Bécsi Katalin Enikőnek, Bihari Leventének és Molnár Tibornak). Támogattak és közbenjártak azért, hogy olyan környezetet alakítsunk ki gyermekeink, amellyel még szebbé varázsolhatjuk a kis ovis életüket. A szamosújvári polgármesteri hivatalnak is hálával tartozunk! Közös erővel, pozitív hozzáállással és kellő határozottsággal, lépésről-lépésre születnek a csodák!

(Cegei-tó, Riti József Attila)

Riti József Attila**Érettségi eredmények Szamosújváron**

Július 1-én közzétették a végleges érettségi eredményeket és mint minden alkalommal a szamosújvári diákok jól teljesítettek. A jelentkező diákok 81,57%-nak sikerült az érettségi, ami meghaladja a 75,2%-os országos, illetve megközelíti a 86,2%-os megyei eredményeket. Ezzel az eredménnyel a szamosújvári Kemény Zsigmond Elméleti Líceum a megye 11 magyar tannyelvű iskolái közül a 6. helyet foglalja el. Ugyanakkor a vidéki iskolák közül az első.

A szamosújvári érettségizők jegyeit elemezve kiemelhetünk pár fontos elemet:

- két 10-es magyarból
- két 10-es biológiából
- egy 10-es matematikából
- 100%-os siker matematikából, fizikából, kémiából, biológiából, informatikából, történelemből, logikából

Riti József Attila**Megteltek a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum által meghirdetett helyek**

Július 14-én délelőtt kifüggesztették a számítógépes elosztás eredményeit. Kolozs megyében összesen 3720 diák felvételizett középiskolába, ezek közül 3309-en be is jutottak.

A számítógépes elosztás következtében a Kemény Zsigmond Elméleti Líceumban úgy a természettudományok- mint a filológia osztályokban megteltek a meghirdetett helyek.

A diákok Mezőség különböző iskoláiból (Szamosújvár, Szék, Búza, Magyardécse, Bálványosváralja, Bethlen) érkeznek. A vidékiek egy része ingázik majd, a többiek pedig a Téka Alapítvány által működtetett szórványkollégium bentlakói lesznek.

A jelentkező diákok, július 15. és 20. között szüleik kíséretében megjelentek a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum titkárságán és elfoglalták helyeiket.

Désen, Az Andrei Mureșanu Főgimnáziumban is indul magyar osztály, ugyanis az elosztás következtében itt is megtelt a szükséges diáklétszám.

Gólyatábor / fotó: Téka Alapítvány

Fodor Nóra

II. Gólyatábor

A Téka Alapítvány kezdeményezésére és anyagi támogatásával idén is rendezésre került a gólyatábor a kilencedikeseknek, hogy jobban megismerjék egymást tanévkezdés előtt. Így a július 11 és 14 közötti időt együtt tölthették a Téka Szórványkollégiumban. Első nap csapatépítő játékokkal kezdtük a tábort, amiket Rariga Imola, Paróczy Ákos és Faragó Edit tartottak. Mindenki nevét megismertük majd csapatokra osztva feladatokat oldottunk. Országot készítettünk, kérdéseket tettünk fel egymásnak. Ebéd és pihenés után lesétál-

tunk a kézműves házhoz, ahol agyagozni, tűzomanáncozni és drótékszereket lehetett készíteni Egri Hajnállal, Szabó Annával és Molnár Erikával. Miután mindenki befejezte az alkotásait, visszatértünk a Tékához. Vacsora és pihenés után, a moziba mentünk, ahol a Toxikoma című filmet néztük meg.

Másnap ellátogatunk az Adrenalin Parkba, ahol minden pályán végigmentünk és a többség kedvence a 12-es volt, ahol csak csúszni kellett. Vissza érve a Tékába a pedagógusok egy kvízzel készültek. A kvízben több fajta kategóriájú kérdés volt, mint például emoji felismerés, általános té-

mák, zenefelismerés, egy kör, amiben minden válasz kapcsolatban volt és bónusz pontokat is lehetett szerezni a végén.

Utolsó nap, szerdán délelőtt elsétáltunk az iskolához, ahol megismerkedtünk az osztályfőnökökkel Papp György Attilával és Riti József Attilával és az igazgatónővel Kulcsár Melindával, majd a diáktanács vezetésével, újabb csapatépítő játékokat játszottunk. Számháborúztunk, mesebeli szereplőkkel, ruhaláncot készítettünk, majd versenyeztünk a cipőinkért. Délután bingóztunk, csak tulajdonságok mellé egy személy nevét kellett írni, 15 lejből készítettünk 3 személynek vacsorát, és elmondtuk egymásról mi tetszett másban a legjobban, miközben egy pókhálót formáltunk. Este Dj Szabee tartott egy tábor záró bulit.

Örülünk, hogy részesei lehettünk a gólyatábornak, izgatottan várjuk a Kemény középiskolás éveket.

Fodor Emőke

XIV. Kézműves tábor

Június utolsó hetében rendezték a szamosújvári Téka Alapítvány-nál a sokak által kedvelt kézműves tábort. A Téka Alapítvány tavasszal hirdeti meg a táborokat, pár nap alatt beteltek a kézműves tábor helyei is.

A táborozók egy része a Téka Szórványkollégiumban lakott, számukra egész napos programot biztosítottak, a szamosújváriak délután 17 órakor hazamentek. A nap nagy részét a kézműves műhelyekben való alkotás foglalta le, minden nap két kézműves tevékenységen vettek részt a gyerekek. A csapatokat színes karkötőkkel jelölték, minden októnak volt egy „saját” csapata, melyet elkísért a műhelyeken kívüli tevékenységekre. A csapatok a hét folyamán sorra járták a műhelyeket, ahol Szabó Annamária vezetésével hajóárbócot bogoztak,

majd Márkosi Katinka lozsvári Mókázó koncertjével festési technikák segítségével alkotottak. Vigh Emese műhelye népszerű volt, a similaboda érdekes játékszernek bizonyult. Katona Annamária irányításával népi gyermekjátékokat játszottak, majd Faragó Edit a bútorfestés rejtelseibe vezette be a gyerekeket. Felszegi Melinda varrási technikákkal malom játékot készített, Molnár Erika gyöngyemberkék fűzési technikáját tanította. Rariga Imola műhelyében papírsíkterekkel mandala készült, Butuza Katalin agyagból tálikót és állatokat formázott. Fodor Emőke tulipánt nemezelt. A délutáni pihenő után minden nap népdaloktatások vettek részt a táborozók, melyet Katona Anna vezetett. Balla Péter, Juhos Bálint és Papp Dávid fiatal zenészek biztosították a zenekari kíséretet hozzá.

A délutáni tevékenységek is nagyon színesek voltak. Hétfőn moziban néztük meg egy mesefilmet, kedden a ko-

lozsvári Mókázó koncertezett számunkra. Szerdán vásárolni voltunk, ami az első táborosoknak nagy élmény, főleg ha eddig soha nem volt zsebpénze. Csütörtökön nagy lázban égett a tábor, kezdetét vette a T -faktor (X faktor Téka változata). 21 bátor énekes küzdött a közönségdíjért. Karaokéztak, népdalokat énekeltek, társaik és az oktatók lelkes és biztató tapsa mellett. Nagyon szoros küzdelem mellett Juhos Borbála és Salajan Antónia lettek a győztesek, de minden bátor jelentkezőt csokival díjaztak. A T faktor előtt Katona Annamária és Juhos Helga énekeltek és zumbáztak a gyerekekkel és gyerekeknek.

Pénteken a szülőket népdalcsokkal fogadtuk, a kiállítást a hőségre való tekintettel-online formában biztosítottuk meg. A gyerekek nagy örömmel fogadták a szülőket, akik büszkén csodálták meg a hét alkotásait.

Idei táborunk az NKA támogatta.

Gyerekek a román táborban/ fotó: Téka Alapítvány

Fodor Emőke

VI. román tábor

Július második hetében zajlott a szamosújvári Téka Alapítvány nagy népszerűségnek örvendő román nyelvű tábora. Hat évvel ezelőtt, saját gyerekeink román nyelvgyakorlása ihlette az első bejárós tábort, mely nagyon hamar bent alvós lett. Idén pár óra alatt elfogytak a bentalvós helyek.

Idén már hat csoportba osztottuk a gyerekeket, hiszen a megnövekedett létszám miatt szükség volt erre. A legkisebbekkel Moldovan Iulia és két önkéntesünk

(Molnos Zita és Horváth Emőke) foglalkozott. Ők sok-sok kézműves foglalkozás során sajátítottak el román szavakat. A 6-7 évesek következő csapatával Cornea Claudia óvónő játszott, dalolt. Deac Aurora, Merkle Martina és Dobocan Anca csapata már nagyobb gyerekekből állt, ők írás-olvasás feladatokat is beiktattak a kommunikáció, digitális feladatok, játékok, kézimunka mellé. Sabo Ciprian idén is a legnagyobb korosztályt koordinálta, a kamaszokét, akik számára ugyanolyan jó élmény maradt a tábor, mint kisebb társaik számára. A csoportmunka, szóváadás, kreatív feladatok és

csapatcsellem- címszavakban foglalható össze a hetük.

A román nyelvű foglalkozásokon túl számos kísérő programon vehettek részt a bentalvó gyerekek, melyet Rariga Imola és Fodor Emőke szervezett. Hétfőn a helyi moziban néztük meg az Encanto című filmet, majd vásárolni mentünk. Az első táborosok nagy élménye a vásárlás, mivel sokan ilyenkor kapnak először zsebpénzt. Kedden délután a Téka Alapítvány munkatársai kézműves foglalkozást vezettek: a drótkészítést, agyagozást és bogozást próbálhatták ki a táborozók. Vacsora után, ismét visszatértünk a Kemény Zsigmond Elméleti Líceum tornatermébe, illetve focipályájára, ahol sporttevékenységeken vettünk részt. Segítségünkre voltak a helyi sportegyesületek, akik pozitívan reagáltak kérésünkre. A fiúk a Viitorul focicsapattal közösen játszott, nem egymás ellen, hanem vegyes csapatok

ban. A lányok a Queens Dancing mazsorettcsapat szeniorjainak produkcióját nézte meg, majd közösen próbálták a pomponos táncot. Az idő rövidsége miatt szomorkodtak csupán, de több gyerek telefonszámot cserélt, reméljük jövőre ismét találkozhatnak.

Szerdán végre véget ért a kánikula- viszont a délutáni program is módosult. A városban tervezett kincskeresésből Egy perc és nyersz! Kihívás lett. Hat csapatban vetélkedtek az ügyességi próbákban, mind a hat csapat megérdemelte a finomságot. Volt, aki ügyesebben építette a keksztornyot, vagy gyorsabban tűzte a spagettire a penne tészta, akár a lufifújásban remekelt, netán ügyesebben halászta ki a harisnyából a pénzérmét, de mindannyian jól szórakoztak és ötleteket is kaptak, hogy unalmas vakációs napokon mivel lehetne szórakozni.

Csütörtökön a Kérorben levő Tékarám lovasudvarba látogattunk,

ahol a lovakat csak megcsodáltuk. Nemes egyszerűséggel Parasztlónnak nevezett akadálypályán mérte össze tudását, erejét és gyorsaságát a két csapat. Szlalom, bálaugrás, célbadobás, nyeregcipelés, deszkán egyensúlyozás-izgalmas kihívás volt végigcsinálni, de szurkolni is a csapattársaknak. Vacsora után tánc tanulásra került sor. Lazar Razvan helyi táncoktató vezetésével. Country, bécsi keringő alaplépéseket tanított, de a tanulás nagyon bulisra sikeredett. S persze „rövid” is volt...

A pénteki napot beárnyékolta az elválás szomorúsága a nagyobbak esetében, a kicsik izgalommal várták a szülők viszontlátását. A táborzáráson a foglalkozásokat vezető pedagógusok pár szóban összefoglalták a szülők számára a hét eseményeit és tanulságait. Jövőre visszavárjuk hűséges táborozóinkat, akik már márciusban figyelik a táborajánlat megjelenését.

Papp Dávid

Papp Botond

Ifjúsági tábor Válaszúton

Július 3 és 9 között tartották Válaszúton a XVI. Ifjúsági tábort. Az ország különféle pontjairól érkezett fiatalok egy héten át a Kallós Alapítvány rendezvényein vehettek részt. Volt néptáncoktatás, népdaloktatás és hangszeroktatás is. Mezőségi és kalotaszegi táncokat, népdalokat, muzsikát tanulhattak az idesereglett ifjak. Több mint százan. Ezenkívül minden este egy-egy előadással örvendeztették meg a táborozókat. Bepillantást nyerhettek a széki népviseletbe, megismerhették a széki muzsikát.

Minden este táncház zárta a napot.

A szülőknek a szombat délután megrendezett gálaműsoron bemutatták mivel is gazdagították ismereteiket egy héten át.

Reméljük jövőre is ott lehetünk.

Fazekas tábor / fotó: Téka

Fodor Emőke

XIV. Fazekas Tábor

„ami a való s a csoda közötti félúton van”
(Kányádi)

„Élménybeszámolót kellene írnom, mondták, a szamosújvári Téka Alapítvány múlt heti fazekastáboráról. Pár sor, egy-két benyomás. S én mégis órák óta gondolkodom, mit is írhatnék, mert nem lehet két sorban leírni a csodát.

Írhatnám, persze, hogy a tábor jó volt – mert nagyon jó volt. Írhatnám, hogy mennyi mindent tanultam, anyagról, agyagról, munkáról, koncentrációról, közösségről

Írhatnám, s talán elég is lenne, hiszen igaz, hogy a Téka tábora jó irányt ad idősnek, fiatalnak, keze alá munkát, elméjébe tudást plántál az érdeklődőnek... Írhatnám mindezeket, s igaz is lenne, de – mégsem tudnám leírni a csodát.

Mert a Téka fazekastáborának – s hiszem, hogy bármilyen közösségi tevékenységének – csodája nem maga a kézfelfogható, megtanulható, átadható tudás. A csoda az, hogy homlokegyenest különböző emberek hogyan kapnak keretet arra, hogy valóban együtt dolgozzanak. A csoda az, hogy a táborvezetők milyen gyengéd összefésü-

léssel hoznak létre percek alatt közösséget addig egymásnak ismeretlen emberekből. A csoda az, hogy a „régiek” milyen odaadással, csendes vagy hangos szóval, de mindig jóindulattal hogyan fordulnak az „újak” felé. A csoda az, hogy tizenhat szerteágazó vágyból, akaratból, tudásból és tanulmányvágyból hogyan lesz a végére közösség.

Írhatnék sokat arról, hogy mit s hogyan tanultam a fazekalásról a Téka múlt heti táborában, bár az is hosszú lenne, mert gazdag az átadott tárgyi tudás. De nekem mégis leginkább a háttérben megbúvó, eljövőkire kiható, fizikai valónál megfoghatatlanabb s mégis megfogható jó az, ami leginkább megmaradt. Az, ami a valótól a csodáig vezet. Köszönöm!” -foglalja össze Tamás Csilla élményeit.

Idén először vettek részt újak a táborban, eddig az egész évben oktatásra járók élvezték a tábor lehetőségét.

A fordított sorrend is nyerőnek bizonyult, aki

először jött táborba, az jövőre a havi rendszerességgel megrendezett képzésre is jön majd, véli Egri Hajnal tábor szervező.

„Életem első fazekas táborában vettem részt, még nem volt részem hasonló táborigényben: alázat, tisztelet, szeretet, szervezethez, odafigyelés és még sorolhatnám az emberi értékek skáláját. Újra gyerekként tölthettem el ezt a néhány napot, csak a „játékra” kellett figyelnem. Alkottam, szórakoztam, teljesen kikapcsolódtam! Hálásan köszönöm!”

jelezte vissza a vásárhelyi Köllő Melinda Mária.

Július 9-én érkeztek meg a résztvevők, s az első napok nagy részében zajlott a „termelés”, a kerámiaedények elkészítése. Szerda este már sikerült meg rakni az égetőkemencét és szabadidős programot is beiktattak a fáradt kézművesek számára. A szombat est táborzárásig zajlott a díszítés, mázazás, égetés.

„Életem első fazekastáborra a szamosújvári Téka Alapítványnál. Nagyon nagy élmény volt, sokat tanultam. Köszönöm

Egri Hajnal és Balázs-Bécsi Enikő a lehetőséget, az oktatást és a jó szabadidős programokat, a többieknek meg a társaságot, a jó hangulatot és a sok nevetést. A széki sósfürdő kihagyhatatlan a korongozásban elfáradt izmoknak”- írta Vargancsik Iringó.

A táborzárás és értékelés a helyi Hayak kávézóban volt. Vasárnap reggel sok szép munkával tértek haza a fazekasok. A tanfolyamot és a tábort is a Csoóri Sándor Alap és Hagyományok Háza támogatta.

nya.

Az eseményen, melyre június 30-án került sor részt vettek a helyi RMDSZ három tanácsosa (Balázs-Bécsi Enikő Katalin, Bihari Levente és Molnár Tibor) is.

A várostisztítási akció 18:00 órakor kezdődött és két órát tartott.

Az önkéntesek az eseményen rendberakták az Avram Iancu utcán lévő virággyásokat, új virágokat ültettek, majd átmentek a Salamon-templom előtti terre is.

Riti József Attila

Legyél te is város- szépítő

Legyél Te is városszépítő néven hirdetett meg várostisztítási akciót a szamosújvári Honorabi-

lis Egyesület, melynek elnöke Rotar Izabella Krisztina, aki egyben az RMDSZ szamosújvári szervezetének elnöke és a Városgazdálkodási Vállalat (ADP) igazgatóasszo-

Kiss Lehel és családja / fotó: Kiss Lehel archívuma

Kiss Lehel

Búcsú Szamosújvártól

Mostanában gyakran eszembe jut Jákób pátriárka, aki életének egy adott pontján Isten gondviselését csodálva emlékezett vissza arra, hogy évekkorábban csupán egy pálcával ment át a Jordánon. Amikor elindult visszafelé, már családtagok, szolgálók és értékes jószágok nagy serege kísérte (I.Móz 32: 10). Hasonlóképpen vagyok én is: egyedül érkeztem Szamosújvárra, s most, hogy tizenöt esztendő telt el, mióta az itteni baptista gyülekezet lelkipásztornak meghívott, hattagú

családként távozunk. Ezután a Bihar megyei Értarcsán és körzetében fogunk szolgálni.

Emlékezetes marad számomra az az alkalom, amikor ideköltözésem után nem sokkal – még feleség nélkül – elindultam kenyeret vásárolni az egyik hétfő délelőtt. A közeli kisboltot zárva találtam, akárcsak a kissé távolabbt a szomszédos utcában. Elmentem hát a főtér felé, de nem volt nyitva semmi. Csodálkoztam. Csüggedt sétálás közben a hajdani főgimnázium mellett már kezdtem olyan ételekre gondolni, amikhez nem szükséges a kenyér – ha netán végképp nem talál-

nék. Kérni ugyanis senkitől nem akartam. Egy taxis kérdezett rám, hogy hová megyek. Mikor elmondtam, csak mosolygott. „Ma ünnep van, nincsenek nyitva a boltok!” – mondta. Mivel teljesen magyar közegben nőttem fel, teljesen figyelmen kívül hagytam, hogy másoknak nem akkor van a pünkösdjük, mint nekünk. Visszafordulva szégyenkeztem is magamban. A taxis utánam szólt, hogy tudja ő, hol az imaház, ahol lakom; még el kell, hogy menjen valahová, aztán megkeres, és legyen nyugodt, hoz ő kenyeret. Alighogy hazaérkeztem, jött is a taxis egy fél kenyérrel. Neki elég lesz a másik fele – nyugtatott meg. És ami a leginkább megdöbbenett, az a kenyeres zacskó ékes magyar felirata volt: „Mindennapi kenyérünk.” Könny szökött a szemembe. Mélységes békesség, hála és bizonyosság áradt el bennem: megerősödtem abban a tudatban, hogy Isten mindig betartja ígéreteit – gondomat

fogja viselni, és nem szenvedek majd hiányt semmiben, amire valóban szükségem lesz.

Még mindig eleven bennem ez az emlék, és egyre erősebb lelkemben a békesség, a hála és a bizonyosság. Nemcsak, hogy mindig megvolt a mindennapi kenyérünk, hanem minden nap – a kihívásokat, próbákat is beleértve – áldásokat tartogatott számomra, számunkra. Nemsokára lett feleségem is, aztán sorban megszületett négy gyermekünk. Bárhová kerüljenek is az életben, nekik mindig Szamosújvár lesz a szülőföld, a hájrenik (örményül), amelyről minden reggel énekelünk óvodába, iskolába menet az autóban. Isten gondoskodásának eszközei voltak az óvónénik (Fodor Emőke, Katona Annamária, Polgár Éva, Márkosi Katinka) a dadusok (Erzsi és Kati dadus) és a tanítónénik (Fodor Emőke, Juhos Helga, Molnár Márta, Liszicsán Enikő, Biriş-Módi Erika). Hálásak vagyunk értük és

nekik, hogy részt vállaltak gyermekeink nevelésében. Hálásak vagyunk minden tanárért, minden gyermekért, a szülőkért, akikkel kapcsolatunk lehetett. Hálásak vagyunk barátainkért. Szép emlékekkel megyünk tovább, lelkiekben meggazdagodva. Nehéz az elválás, ezért is kerüljük az érzékeny búcsúkat.

Jó volt itt élni. Jó volt látni a magyar közösségbe helyezett sok-sok értéket, azok kibontakozását szellemi és szemmel látható dolgokban egyaránt. Különösképpen hálás vagyok az alkalmakért, amikor lehetőséget kaptam a Jézus Krisztusról szóló bizonyágtételre különböző rendezvényeken, istentiszteleteken és magánbeszélgetések során. Rendkívül hiányozni fog az örmény székesegyház ablakunkból is látszó tornya, a nagy park, az imaház, a kis gyülekezet, amely családukká lett. Köszönöm a gyülekezet tagjainak türelmét, amelyel elviselték gyarlóságaimat; imáikat, melyek-

kel támogattak; a sok-sok közös élményt, amelyek újra és újra rácsodálkoztatnak az isteni kegyelemre. Hiszem, hogy Ő, aki arra bátorított, hogy „mi Atyánk”-ként szólítsuk meg az Istent, továbbra is velük marad, és gondjukat fogja viselni.

Isten áldása legyen továbbra is Szamosújvár lakóin! Imádságom, hogy ismerjék meg és kövessék minél többen Őt, akinek akaratából születtünk erre a földre; Aki úgy szeretett, hogy önmagát adta halálba értünk; Aki előtt egy napon mindannyiunknak meg kell állnunk számadásra! Hadd legyen Ő a mi „mindennapi kenyérünk!”

A Szamosújvári Közlöny munkaközössége megköszöni Kiss Lehel baptista lelkipásztor szamosújvári munkáját, odaadását, segítőkészségét és mindent amit a szamosújvári baptista és magyar közösségért tett. Köszönjük, hogy továbbra is szerkesztőségünk értékes tagja lesz.

Templomszentelés Magyarzarvaskenden /fotó: Kiss Gábor

Riti József Attila

Templomszentelés a Lozsárd völgyében

Mezőség egyik legismertebb néprajzi tájegysége Erdélynek és a Kárpát-medencének, sokan ismerik zenéjéről, táncáról, népviseletéről vagy akár dombos tájairól. Sokan ismerik Mezőséget, de vannak vidékek ebben a régióban melyekről méltatlanul keveset tudnak az emberek, még azok sem, akik a Mezőségen laknak. Ilyen területek a Borsa-, ill. a Lozsárd-völgye is. Jelen cikkünk a Lozsárd-völgy magyarságáról szól, pontosabban ennek a kis közösségnek örömnepéről.

Július 3-án, vasárnap, ünnepi keretek között, főtiszteletű Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke jelenlétében újrászentelték a felsőtöki, alsótöki és magyarszarvaskendi református templomokat, ugyanis a közelmúltban kicserélték a három templom tetőszerkezetét. Az ünnepi esemény Felsőtök Árpád-kori református templomának szentelésével kezdődött, ahol nagytiszteletű Bányai Csaba esperes és főtiszteletű Kató Béla püspök szolgálták az igét. Felsőtökön alig 18 ember vallotta magát magyarnak a 2011-es népszámláláson, azóta kétségkívül apadt

még számuk, de a település maradék magyarja és az elszármazottak közül is néhányan jelenlétükkel megtisztelték az ünnepi alkalmat.

Az istentisztelet után a köszöntők következtek. Elsőként a beszolgáló lelkész, Faragó János désaknai lelkész szólalt fel és köszöntötte a jelenlévőket, majd beszélt az összefogás fontosságáról, ugyanis ennek köszönhető a templom megmentése is. A lelkész után a Felsőtökről elszármazottak nevében beszédet mondott Cseh János, őt követte az esperes köszöntője, végezetül pedig Bálint Anna esztényi nyugdíjas szavalta el Petőfi Sándor – Jövendölés című versét.

Az ünnep második állomása egy újabb árpád-kori műemléképület, az alsótöki református templom volt. A XIV. században épült kis de takaros templom közössége, már nagyobb, de továbbra is kis létszámról beszélünk, 2011-ben 41-en vallották magukat magyarnak, ezeknek többsége

református. Zsúfoltságig meg is telt a kis templom, sőt még a templomkertben is voltak hívek.

A forgatókönyv Alsótökön is ugyanaz volt, az ígét ezúttal is a püspök és az esperes szolgálták, akik lószekérrel érkeztek Alsótökre, a cegőtelki fűvószenekar kíséretében.

Az istentisztelet végén Faragó János köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, majd pedig Szalontai Ildikó Válaszúton tanító magyar szakos tanárnő szavalt el Reményik Sándor Templom és iskola című versét. Végezetül a Lozsárdi-völgy egykori lelkipásztora, Fodor Örs beszédében beszámolt az adományokról és a felújítás pénzügyi vetületéről.

Az alsótöki templomszentelés után az ünneplő közösség átvonult a magyarszarvaskendi református templomba, ahol többen is csatlakoztak a helyiek közül. A községközpontban hivatalosan hatvannégyen magyarok, a valós szám sajnos jóval

alacsonyabb. Ezek közül 10-15 református és 10 katolikus. Az utóbbiak beszoigáló papja Küsmődi Attila, szamosújvári római-katolikus plébános.

Az istentiszteleten itt is főtiszteletű Bányai Csaba és nagyfőtiszteletű Kató Béla hirdették az ígét, akik Magyarszarvaskendire is lószekéren érkeztek a fűvószenekar kíséretében.

Az egyházi méltóságok szolgálatát követően Faragó János ezen a helyen is köszöntötte az egybegyűlteket és meghívottakat, melyek között ott voltak Küsmődi Attila plébános, a helybéli ortodox pap, Balla Ferenc megyei tanácsos, ill. a Kallós Zoltán Alapítvány igazgatója, Balázs-Bécsi Gyöngyi a Kallós Zoltán Alapítvány elnöke és Juhos István szamosújvári vállalkozó (aki a munkálatokat végezte) is.

A beszoigáló lelkes köszöntője után felszólt e sorok szerzője Riti József Attila, helytörténész és szamosújvári történelemtanár is, aki

beszédében kiemelte a Szamosmenti Hátság és a Mezőség magyarságának sorsát végigvezetve a hallgatóságot a térség véráztatta múltjában. Végkövetkeztetésként kiemelte, hogy a magyarság megmaradásának kulcsszereplői az egyház és az iskola.

Minhárom helyen a templomszentelés zárómozzanata nemzeti imánk, a Himusz eléneklése volt.

A vasárnapi örömműnnp a szarvaskendi művelődési házban szervezett ebéddel ért véget.

Végezetül megemlíteném, hogy a három templom tetőszerkezetének cseréje, nem valósulhatott volna meg az Erdélyi Református Egyházkerület hozzájárulása és Magyarország kormányának támogatása nélkül.

Nyári hangverseny: Demeter Anna / fotó: Molnár Tibor

Székely Csaba

Nyári hangverseny Szamosújvárott budapesti meghívottal

Követve a kolozsvári példát Szamosújváron is elindították a nyári koncertsorozatot. A hétvégén igazi élményben részesültek a kisváros zenekedvelői, akik szép számban voltak jelen a római-katolikus (Ferences) templomban szervezett nyári koncerten. Az est előadói ezúttal Molnár Árpád orgonaművész és a budapesti, 15 esztendőes Demeter Anna csellóművész voltak. Az utóbbi fellépése külön színfoltot jelentett e rendkívüli zenei élményben. A szamosújvári gyökerekkel rendelkező tehetség már óvodás

korában megkedvelte a hangszert és 8 évesen elkezdett cselló órákra járni. Több versenyen vett részt és mindig érdemes helyezést ért el. Nagyszámú budapesti kulturális rendezvényt tisztelt meg, ahol sok elismerést szerzett. Az idén sikeresen felvételizett a Szent István Zeneművészeti Szakgimnáziumba. Édesapja szülővárosában első alkalommal lépett fel, a templomban helyet foglalt hallgatóság nagy tetszéssel fogadta remek játékát, a koncert végén pedig sok szeretettel és elismeréssel vették körül a fiatal előadóművészt. Mellette, fellépett még Molnár Árpád, aki a tavalyi év végén, a karácsonyi ünnepek küszöbén

még szerepelt egy ugyanott sorra került egyéni hangverseny keretében. Ezúttal az orgona mellett, zongorán is megcsillogtatta zenei tehetségét, erényeit. Máskülönb, őt jól ismerik a városban, hiszen évek óta irányítja és vezényli az örmény-katolikus székesegyház és a római-katolikus templom kórusait.

A koncert műsor-számait is: Akira Mijagawa: Jackey, Camille Saint-Saens: A hattyú, Frany Schubert: Ave Maria, Lisznyai Szabó Gábor: Ősz, Reinhold Gliere: 12 Album Leaves, no.1, Johann Sebastian Bach: Air és Tomaso Albinoni: Adagio.

Molnár Árpád orgonaművész augusztus 15-én fellép Erszébetvároson a helyi örmény templom búcsúján is, majd jelenlétével megtiszteli az augusztus második fellében sorra kerülő Armenopolis művészi fesztivált. Tehát, Szamosújváron folytatódik a nyári hangversenysorozat.

*Nagy Márton és legújabb díja
/fotó: Nagy Márton archi-
vuma*

Nagy Márton: „már negyedikés koromban megjött a kedvem a filmkészítéshez”

A történelem során számos olyan ember született és élt Szamosújváron, aki sokat tett a magyar kutúra fejlődésért. Jelenleg sincs hiány ilyen emberekből, ezeket a befutott vagy fiatal feltörekvő művészeket próbáljuk bemutatni az olvasóknak.

Jelen interjúban Nagy Mártoné a főszerep, aki egyaránt operatőr, rendező, de színészként is kipróbálta magát. Kérésre pár sort is írt magáról, ezt közöljük az interjú bevezetőjeként (*RJA*).

„Nagy Márton vagyok, a Kemény Zsigmond Líceum volt diákja, jelenleg Kolozsváron élek és idén végeztem a Sapientia EMTE Filmtudomány mester szakán.” (Nagy Márton)

Hogyan lettél filmes?

Negyedikés lehettem, mikor az RTL-en a Csillagok Háborúja filmeket közvetítették, s annyira megtetszett, hogy nekem is megjött a kedvem a filmkészítéshez. 12 éves koromba vehettem először kézbe kamerát, akkor még Szamosújváron filmezgettem a szomszédokkal, líceumi éveim alatt meg már folyamatosan működtettem YouTube-csatornát, amire rendszeresen posztolgattam is. 2017-ben meg a Sapientia EMTE Film, Fotó, Média szakára felvételiztem, és be is jutottam. Nemrég ballagtam el, szintén a Sapientia Filmtudomány mesteri képzéséről.

Mivel is foglalkozol pon-

tosabban a szakmán belül?

Az egyetemi alapképzésen az operatőri szakirányt választottam, ami dióhéjban azt jelenti, hogy az vagyok, aki a film vizuális világáért felel. Szeretem mikor kezembe van a kamera, de ugyanakkor a világitással is bármikor foglalkozom, az is nagyon tetszik. Mesteri alatt rendezőként próbálkoztam, ez is volt a tervem, mivel a nap végén én filmeket szeretnék készíteni, mindegy, hogy épp melyik szerepkörbe (azok közül, amikhez értek).

A szakmából kik a példaképeid?

Egy olyan rendező, akit példaképemnek tartok az mondjuk Edgar Wright, akinek minden filmjét iszonyúan élvezhetőnek, és egyben nagyon komplexnek tartok, egy közelebbi példa az meg Reisz Gábor, kinek a filmjeit személy szerint a leges leg élvezhetőbb magyar filmeknek tartok.

A szakmán kívül?

Sokat gondolkodtam ezen a kérdésen, de arra jutottam, hogy ez egy annyira tág fogalom, hogy nincs olyan ember, akit meg tudnék nevezni, mivel a szakmán belüli példakép az életem egyik része, s életem másik részeire is valószínűleg meg tudnék nevezni példaképeket, de úgy érzem, nincs egy “nagy” példakép, vagy olyan valaki, akire alapoztam az életképem.

Ki az a személy mely a legnagyobb befolyással volt rád, ki hagyta benned a legnagyobb nyomot?

Az ember, aki elsőként eszembe jut az a volt évfolyamtársam, Sós Timó, akivel mindenben együtt dolgoztunk, s valószínűleg egyikünk sem lenne szakmai szempontból ott ahol jelenleg van, ha ez nem így lett volna.

Az idén nyáron ballagtál, ezért kértem, hogy mennyit adott hozzá az egyetem pályafutásod eddigi***alakulásához?***

Szerintem mindent az egyetemnek köszönhetek, abból az értelemből, hogy az egyetem miatt kerültem fel Kolozsvárra, az egyetem miatt ismerkedtem meg egy csomó olyan emberrel, akit ugyanannyira érdekel a film, mint engem, és az egyetem miatt voltak lehetőségeim, amikbe megtudtam kapaszkodni és feljebb húzni magam.

Mennyi az önfejlesztő tanulás?

Rengeteg. Szerintem ezt másképp nem is lehet. Az egyetemtől kapsz egy alapot, de az az alap semmit nem ér, ha az ember nem fejleszti ezt tovább. Mivel sokat filmezgettem egyetem előtt is, értettem a kamera kezeléséhez, a vágáshoz stb. ami nagyon segített, mert ezt az ember terepen, gyakorlat által tudja csak megtanulni, nem órán.

Mihez kezdés most így egyetem után?

Nagyon szeretnék Ko-

lozsváron maradni. A “nagy álom” persze egy saját nagyjátékfilm, de ez egy olyan cél, amin munka mellett lehet dolgozni folyamatosan, pályázni stb. Jelenleg reklámszakmában gondolkodom itt, Kolozsváron.

Milyen filmjeid vannak eddig?

Egy film, ami nagyon szívemhez nőtt miközben dolgoztunk rajta az a Szabad Románia (2019), amit Timóval közösen készítettünk, mely majd a 2020-as Filmtett-feszt közönségdíját, és megosztott fődíját nyerte.

Legfrissebb filmem meg egy vígjáték, az ***Így Gyűjtöttem fel a Barátnőmet a Harmadik Randinkon*** c. Film. Ez jelenleg fesztivál köreit futja, nemrég egy nemzetközi vámpír film fesztivál fődíját nyerte meg, s volt szerencsém ezen személyesen részt venni, pár nap múlva meg operatőrömmel, Makkai Márkkal Piatra Neamț-ra utazunk egy másik fesztiválra, ahova a film beju-

tott, és meghívtak vagyunk.

Ez a két film az, ami szélesebb közönséghez eljutott, de ezek mellett meg számos vizsgafilm, vagy rövidfilm van, amit az évek során készítettünk.

Milyen egyéb alkotásokhoz járultál hozzá tudásoddal vagy munkáddal?

Folyamatosan besegítünk egymás munkájába az egyetemen. Államvizsga időszakba pl. Olyan pár hónapos időszakok vannak, amiben folyamatosan csak forgatásokon vagyunk, 1-2 nap szünettel köztük, jó esetben. Mellette meg gyakran készíték reklámfilmet,

riportfilmet, lefilmezek egy előadást, kampányvideókat készíték, röviden Freelance-kedek.

Ezen kívül volt már szerencsém Nagyjátékfilmekben is dolgozni, mint pl. A 2019-es Hasadék c. Film, vagy a nem rég leforgott Elfogy a Levegő, ami az első olyan mozifilm volt, melynek a forgatásán majdnem végig jelen voltam, kamera asszisztens szerepben.

Milyen díjakat értél el egyénileg vagy csapatban?

Az eddigi pályafutásom két meghatározó díját kicsit fentebb megemlítettem, ezen kívül egyik lekedvesebb em-

lékem az még XII-es körben egy licistáknak szóló filmverseny volt, melyet az amerikai nagykövetség szervezett, és harmadik helyet értem el ezen.

Milyen filmes terveid vannak?

Egyelőre foszlányok, képek, jelenetek vannak a fejemben, de ezek nem kötődnek semmihez. Amíg az előző filmem fesztiváloztatása zajlik nem is törekszem túlságosan az új film ötletén, de persze mindig lejegyzem az ötleteket, amik eszembe jutnak.

Köszönjük szépen és sok sikert továbbra is!

Szilágy Tóni a Parno Grasztban

Szilágyi Tónit mindenki ismeri a városból. A Szamosújvári Közlönyben is megjelent már vele egy interjú 2021 szeptemberében. Tíz hónap után egy újabb interjút készítettünk vele, ugyanis a Parno Graszt zenekar tagja lett (*RJA*).

Hogyan kerültél a Parno Graszthoz?

2017-ben ismerkedtem meg a Parno Graszttal egy Budapesti stúdiózáson. Pál István „Szalonna” ajánlott be Oláh Józsefnek, aki mára már az egyik pótapám. A másik pedig Gábor Ferenc, akitől a hegedűmet kaptam és sok jó tanácsot. Azért adódott tovább a

telefonszámom, mert nagyon édesen játszom az erdélyi roma zene ízeit. Erről 5 perc alatt meggyőződtek és el is dőlt, hogy nagyon is működik az együtt zenélés. Köszönöm azóta is Pál István „Szalonnának”, hogy elküldte a telefonszámom Oláh Józsinak. (kacagás). Szóval így történt ez az

egész rövidre fogva.

Milyen egyéb, személyes terveid vannak?

Hat már csak maga a Parno Graszt nagyon személyes számomra, hiszen gádszóként oda kell vágniak a hegedűre roma szívvel zeneileg, ami egyáltalán nem egyszerű. Emellett Ifj. Csoóri Sándor „Süнди”-vel, meg Bösze Tamás zenész társakkal alkotunk együtt az Üstökösök Kalitkája nevű projekt keretén belül. Stúdióunk egyelőre, de ez fúziós zene inkább a relax music (relaxációs zene) fele hajlik. Na de van benne ritmus is, ami elevenné, mozgékonyvá teszi a szinte mozdulatlan, nyugtató zenei hangulatokat. Az idei Csoóri Sándor Fesztiválnak például mi alkottuk meg közösen a promo dalát (Üstökösök Kalitkája). Jelenleg épp készülök vételezni 2 dalt Jéger Dorottyával, aki egy szuper énekes csaj, s az én másik lelki társam. De a Parno Graszt van az első helyen, s én ezzel foglalkozom.

A tavaly nyáron készítettünk veled egy interjút, mi minden történt veled az elmúlt egy évben?

Az elmúlt 1 év alatt sok minden történt. A járványhelyzet legsötétebb időszakában Szamosújváron tanyáztam, reménykedve, hogy minden helyrejön. Ami úgy is lett végül. Magánórákat tartottam főleg gitár és zongora oktatással foglalkoztam. Szeptemberben lezártam a tanítási folyamatot, mert édesanyám megbetegedett és elhunyt karácsonykor. Ez volt a karácsonyi ajándékunk nekem és testvéremnek az élettől. Ez van. Most nemrég nagybátyám ment el. Tavaly pedig a kedvenc szamosújvári hegedűsömet is elkísértem utolsó útján, hangszerrel a kezemben, végig húztam a vonót és sirattam a hegedűt. Szomorú év volt 3 halálesettel. De most visszaköltöztem Budapestre, itt van a zene. A zene, ami gyógyít!

Mennyire befolyásolta, befolyásolja művészi kar-

riered a magánéleted?

Szerintem, mint mindenkinek, valamilyenre az érzelmek határozzák meg a döntéseket. Ami nem biztos, hogy jó dolog. De én, amit döntöttem és vállaltam az mindig előre vitt, akkor is ha mások megsértődtek jogtalanul. Ez az élet.

Mi az, amit változtatnál a jövődet illetően?

Egyelőre minden nagyon szép es jó. Jól alakulnak a dolgok mindenféle szempontból. Nekem a Parno Graszt nem a hagnizenekarom, hanem ők a lelki társaim. Családom széthullott teljesen, kivéve a testvéremet, aki mellettem van. Nekem sokat jelent, ha lelkileg nyugodt vagyok, mert akkor tudom átadni magamat a zenének. Oláh Józsi nagyon sok mindenben támogat engem. Főként lelkileg. Azt kívánom, hogy mindenkinek legyen egy ilyen „Családja”, legalább zeneileg, mint a Parno Graszt. Mi egy nagy család vagyunk. Egy zenés család.

Queens Dancing /Fotó: Queens Dancing

Fodor Emőke

XIII. Országos Mazsorettbajnokság

A romániai Mazsorettszövetség az UMF/Madness és a Knights Cheerleaders sportklubok szervezésében került sor június elsején a XIII. Országos Mazsorettbajnokságra Kolozsváron. A versenyt a „Horia Demian” sportcsarnokban rendezték. A járvány után az

elvártnál több csapat versenyzett egymással. 12 sportklub több mint ezer részvevője 77 csapatba szerveződve vett részt a versenyben-négy korcsoportban és kilenc kategóriában mérték össze tudásukat.

A szamosújvári Queens Dancing csapat a helyi Invictus Sportegyesület színeiben versenyzett, 140 lánnyal. 9 számban léptek fel, a

Székely Csaba

Már edzenek a szamosújvári Athletic Olimpia lányai

Habár még bőven van idő a női labdarúgó

bajnokság rajtjáig, a II. ligában szereplő A Szamosújvári Athletic Olimpia lányai már elkezdték a szokásos nyári felkészülést. Iulia Mera edzőnő irányításával csak amolyan rövid bemelegítést

pompomos mazsorett kategóriában.

Az eredmények nagyon jók lettek, Sabo Andrea edző nagy öröme-re és megelégedésére:
Kicsik: egyik csoport I, másik III díj,
Kadettek: II díj
Juniorok: III díj
Szeniorok: II. Díj
Solo junior : II díj
Solo szenior : II díj
Duo junior: I díj
Duo senior: II díj

A szamosújvári Kemény Zsigmond Elméleti Líceum 12 diáklánya is ebben a csoportban táncol. Ők Horvátországban, Zadarban vesznek részt az Európa bajnokságon, szeptemberben.

Városunk másik mazsorett csapata a fehér-piros MCM Girls három bronzéremmel tért haza.

tartottak a sétatéri stadion pályáján, ahol azelőtt egy nappal kaszálták le a térdig érő fűvet. Fontos, hogy megteremtették a körülményeket az első edzéshez, ami ugyanakkor a vakáció utáni ko-

moly alapozás kezdetét jelenti.

Az első tréningen a bővített keret 15 játékos volt jelen, ennek is közel fele az ugyancsak a másodosztályban szereplő U13 ificsapat tagja volt. Amint az együttes trénerre lapunknak elmondta több alapjátékos távozott a nyáron, egyelőre kettő biztos, és pedig a tavaly nyáron a Marosvásárhelyi MSC alakulattól egy

évre kölcsönvett két labdarúgó. Ők biztosan nem maradnak a szamosújvári gárdánál, a többiek helyzete még tisztázatlan. Szó van több tapasztalt játékos leigazolásáról, de egyelőre neveikkel nem tudott szolgálni az edzőnő, aki az elmúlt idényben, mint játékos is pályára lépett. Általában a sokszoros országos bajnok, a kolozsvári U Olimpia Műegyetem CFF segíti a

szamosújvári lányokat, de ezen a nyáron még nem esett szó hasonló támogatásról, mármint játékosok átadásáról.

A mindennapi edzések mellett az elkövetkező időszakban három barátságos mérkőzést játszik az Athletic Olimpia női együttese. Az ellenfeleket még pontosan nem nevezte meg a csapat edzője.

Székely Csaba

Toborzó a szamosújvári női csapatnál

Az utóbbi időben Szamosújvárrott egyre népszerűbb a női labdarúgás. Ha ezelőtt harminc esztendeje szó sem lehetett női csapatról, jelenleg a II. ligában szereplő Athletic Olimpia együttes háza táján egyre nagyobb figyelmet szentelnek az utánpótlás nevelésére. A múlt napokban a sétatéri stadion pályáján toborzót szerveztek a 2008 – 2015 között született kislányok számára. Az akció az U13 és U15 csoportok bővíté-

sét szolgálta és nagy érdeklődést tanúsított a vakációzó diákok körében. Különösen az U13 alakulat játékoskeretét segítette elő a toborzó, hiszen ebben a korosztályban az országos ifjúsági ligában van képviselője a szamosújvári klubnak. Megemlítjük, június közepén egy Piteștién tartott toborzón öt hasonló korú focistát jelöltek ki a válogatott bővített keretébe, ami igazán nagy elismerést jelent a szamosújvári női labdarúgásnak. Ne feledjük, az Athletic Olimpia női szakosztálya csak három éve alakult meg és íme, már

fel tud mutatni érdemleges eredményt.

Továbbá lapunknak Iulia Mera edzőnő elmondta, szó van néhány tapasztalt játékos leigazolásáról, de pontos névvel még nem tudott szolgálni. Több mint valószínű az idei nyáron elmarad a hegyvidéki táborozás. A tavaly, például, a közeli Széken készültek a bajnokságra a szamosújvári lányok.

Szongott Kristóf.

Szongott Kristóf
Riti József Attila
Szongott Kristóf
nyugdíjazása

Szongott Kristóf neve jól ismert a szamosújváriak (és nem csak) köreiben, nem kell különösebben bemutatnunk, de attól még mindig vannak olyan történetek melyek nem ismertek a nagyközönség számára. Egy ilyen nyugdíjazásának története is.

Szamosújvár legnagyobb krónikása, aki egyaránt volt bölcséleti doktor, főgimnáziumi tanár, szerkesztő, történész, múzeumigazgató, író és armenológus. Marosbóton született 1843. március 21-én és 1907. január

24-én halt meg Szamosújváron, 64 évesen.

Tanulmányait Szamosújváron kezdte, itt járta ki a népiskolát és az algimnáziumot, a középiskolát pedig Gyulafehérváron végezte. Az érettségit 1863-ban tette le jeles eredménnyel.

1863-ban, húsz évesen, nem sokkal az érettségi vizsga után, a szamosújváriak megválasztották tanárnak, a város által működtetett örmény katolikus algimnáziumba. Az algimnázium 1894-ben állami főgimnáziummá alakult, de Szongott Kristófit megtartották tanárnak. A főgimnáziumban egészen 1904-ig tanított, amikor 40 évi tanítás után nyugalomba vonul

Nyugdíjba vonulása

Amint fentebb említettük Szongott 1904-ben, pontosabban 1904 májusában, 40 évnyi tanítás után nyugdíjba vonult. Nyugdíjba vonulása 1904 május 7-én lett hivatalos amikor a vallás és

közoktatásügyi minisztérium átirata megérkezett Szamosújvárra. Az átirat 4200 korona (mai pénzben kicsivel több mint 3,7 millió forint, azaz 45 ezer lej körül) évi nyugdíjat is előírt a város kiemelkedő alakjának, mely méltó megkoronázása volt hosszú pályafutásának.

A Szamosújvári Közlöny (lapunk jógelődje), 1904. május 8-án megjelent lapszámában, nyugdíjazásával kapcsolatban, a következőképpen méltatta Szongott Kristófit: „örömmel regisztráljuk e hírt, mert e kitüntetés egy oly igaz férfit ért, ki a mellett, hogy a tanügy terén kötelességtudásában, lelkiismeretességében és pontosságban mindig előljárt időt tudott szakítani magának arra is, hogy széles körű tudása, -irodalmi működése és lan-

kadatlan szorgalma által nevét az armenisztika terén Európaszerte ismertté és megbecsülté tegye.”[1]

[1] Szamosújvári Közlöny, II. évfolyam, 19. szám – 1904. május 8

„Főgymnásiumi tanáraink Szongott Kristófnál”[2]

A korabeli helyi sajtó, pontosabban a Szamosújvári Közlöny ezzel a névvel közölt cikket arról, hogy a történezt tanárkollégái nyugdíjazása alkalmával meglátogatták.

A minisztériumi átirat megjelenése után, május 12-én, a magyar királyi állami főgymnázium tantestülete, élükön dr. Mártonfi Lajos igazgatóval meglátogatták Szongott Kristófot, hogy kellőképpen megünnepeljek és méltósággal elbúcsúzzanak tőle. Az igazgató „szép szavakkal emlékezett meg a múlttól, s különösen kiemelte tanártársának a tanügy terén szerzett elévülhetetlen érdemeit. Szongott meghatottan mondott köszönetet a megemlékezésért és hálatelten hivatkozott tanártársai támogatására, mellyel egész tanári működése alatt találkozott s kérte őket, hogy tartsák meg továbbra is jó emlékükből”[3]

A főgymnáziumi tanár nyugdíjazását egy közös vacsorával is megünnepelték, amit 1904. június 11-én szerveztek a Korona szálló dísztermében (a mostani művelődési ház nagyerme). A vacsorán százan vettek részt (tanárok, diákok, városi előjárók) és méltatták Szongott pályafutását.

Nyugdíjas éve

Szongott Kristófnak nem adódtak hosszú nyugdíjas évek, ugyanis 1907. január 24-én, 64 évesen meghalt, de hátalévő éveiben aktív szereplője volt a közéletnek, szerkesztette az Armeniát, dolgozott az örmény múzeum megalapításán, illetve 1904. május 11-én elvállalta a Verzereskul szobor bizottságának a pénztárnoki-titkári állását. Az állást a korábban lemondott Esztegar Gergelytől vette át. Ezen állásra a bizottsági tagok egyhangú szavazattal választották meg.

[2] Szamosújvári Közlöny, II. évfolyam, 20. szám – 1904. május 15 [3] U.O.

Juhos Izabella

Veled repülés a zuhanás

Tudok repülni!
Hallkan ságóm nyakadba.
Zuhanni,
Valahol a magasba...

Fentről esni szép lehet,
Elkapni néha egy felleget,
Kacagni, mikor közel jársz,
S néha az égen szállni
vágysz.

De zuhansz
És a mély tátongó óriás.
Elveszlesz,
S akkor eső a sírás.

Fénynek lenni éjszaka,
Csillagok közt táncolni,
Ha elnyel a sötét marka,
Ne tudjam milyen érezni!

Nevetni,
Veled vagyok önmagam.
Bízni,
Minden pillanatban!

Napnak varrni föl téged,
Beragyogni a hajnalt,
Holdnak hinni szépséged,
Megérinteni a halhatatlant!

Vajon a halál
Oly elérhetetlen, mint
szeretni?
Ha igaz volnál...
Veled szállni, s zuhanni!...

Ugron Zsolna: „Az Erdélyi mennyegzőt szerettem a legjobban írni”

Kolozsváron született, hogyan került Magyarországra?

A szüleimmel költöztünk Budapestre, 1989-ben, tavasszal. Még gyerek voltam. **Tehernek vagy ajándéknak tekintí származását?**

Adottságnak. Igyekszem kötelességnek is tekinteni.

Hogyan tekintenek önökre arisztokratákra a mai emberek?

Nem tudom. Sokféle reakcióval találkozom, ami gyakran általánosítás feltételezésekből fakad. Mi sem vagyunk egyformák, gondolom attól is függ, hogy kire tekintenek és kik.

Milyen irányban és mennyire változott az emberek hozzáállása az arisztokráciához? Mennyire fogadják el az emberek az arisztokráciát?

Azt hiszem ennek ezen a táján a világnak egyre kevesebb jelentősége van. Talán máshol is. Kicsit kirakatlátványosság lett ez az egész, legalábbis az a része, ami előtérbe kerül. Az arisztokrácia zárt világa és tartó-

zkodása volt mindig érdekes, ez most a 21. században furcsán oldódik fel.

Milyen a modern arisztokrata? Mivel tölti idejét?

Nem tudom. Tényleg. Szerintem nincs ilyen, hogy modern arisztokrata. Van Bánffy Farkas, Bethlen Klára, Ugron Zsolna. Azt tudom én mivel töltöm az időm és a rokonaim, barátaim. Dolgozunk, gyerekeket nevelünk, élünk – hétköznapiakat és ünnepeket. Lehet, hogy időnként más szokásokkal.

Hogyan kezdett el írni?

Újságíró voltam, a regényírás valójában szakácskönyvnek indult, véletlenül lett belőle regény. Az pedig véletlenül nagyon sikeres lett, így folytathattam az írást.

Van-e kapcsolat arisztokrata származása és a regények témája között?

Annyiban biztosan, hogy úgy nőttem fel, hogy sokat meséltek nekem, olyan történeteket is, amelyeknek meghatározó történelmi vonatkozásai is voltak. Persze ez ugyanúgy elmondható lenne, ha éppen más családi sztorik között nőtem volna fel, talán akkor is az írás fele kanyarodtam volna előbbutóbb.

Mitől lettek annyira sikere-

sek a könyvei? A téma vagy az ön írói tehetsége miatt?

Erre leginkább a kiadóm szeretné tudni a választ. A receptet.

Az összes könyve közül melyik a legkedvesebb önnek és miért?

Az Erdélyi mennyegző. Azt szerettem leginkább írni.

Milyen tervei vannak? Mit szeretne megvalósítani?

Nagyon sok. Televíziós sorozat, új regény (Közben megvalósult - *Nincs egy férfi - Írások és firkák*, Libri Kiadó, 2021) és még rengeteg minden. Állandóan tele vagyok tervekkel.

Ön szerint mi a küldetése szórványban a közösségi dolgozónak (legyen az arisztokrata, tanár, lelkész vagy egyéb)?

Talán nem a legszerencésebb, ha én Budapestről erről véleményt formálok. Nagyon tisztetem és nagyra tartom mindenki munkáját, aki vállalja, hogy segíti a szórványban élők megmaradását és boldogulását. A gyerekeken múlik minden.

Részlet egy hosszabb interjúból ami az Iskolai Történelmi Magazin számára készült 2020 őszén. Az interjú Riti József Attila készítette.

Szerkesztőség:

Főszerkesztő:

Riti József Attila

Főszerkesztő helyettes:

Fodor Emőke

Szerkesztők:

Fodor Emőke

Fodor Nóra

Katona Annamária

Kiss Lehel

Riti József Attila

Székely Csaba

Korrektor:

Fodor Emőke

Kiadja és működteti:

Téka Alapítvány

Elérhetőség:

www.kozlony.ro

info@kozlony.ro

0770109709

ISSN 2784 – 2800

ISSN-L 2784 – 2800

Mozaik

*A kisherceg és a róka
Juhos Izabella rajza*

Munkatársakat keres a Téka Alapítvány

A szórványkollégiumba keres délutáni pedagógust (hétfő – csütörtök, 16:00-19:00) a Téka Alapítvány.

Jelentkezni augusztus 19-ig lehet a 0723575099 telefonszámmon, vagy a *teka@teka.ro* email címen lehet.

Az általános iskolásokhoz a Kallos Alapítvány is keres délutáni pedagógust. Jelentkezni a 0744800533 telefonszámmon, illetve a *gyongyi@kallos.org.ro* email címen lehet. A jelentkezés határideje augusztus 20.

RMDSZ

**COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY**

**CREATIVE
WORKS**

Ha támogatná lapunk megjelenését akkor támogatását utalja a következő bankszámla számra:

Fundația Culturală Téka

Cod fiscal : 7309675

405300, Gherla, str. Mihai

Viteazul, nr. 39, jud. Cluj

LEI

RO90BDE130SV07017121300

HUF

RO45BDE130SV39908781300

Sfiwt kod: BRDEROBU

Megjegyzéshez írja oda,

hogy a Szamosújvári Köz-
lönynek szánja!

Köszönjük!